

BRANCHEORGANISATIE
KINDEROPVANG

Reactie BK op de Internetconsultatie ‘Wijziging Besluit kinderopvangtoeslag in verband met de indexatie per 1 januari 2025.

Hiermee reageert BK op de drie punten die ter consultatie worden voorgelegd. Daarbij maken we eerst een punt van orde. Een internetconsultatie over zo’n belangrijk jaarlijks terugkerend onderwerp verdient meer reactietijd dan 8 dagen, te meer daar de consultatie op de eerste dag van de officiële meivakantie pas werd aangekondigd. Hoewel we begrip hebben voor de strakke deadlines van Den Haag, vinden we deze werkwijze niet passend bij de constructieve samenwerking tussen ministerie en sector in een tijd waarin er veel ingrijpende veranderingen in het vat zitten. Laten we dit volgend jaar anders doen.

Onze reactie:

1. **Eerste tranche ingroeipad verhoging KOT**

Er is gekozen voor een variant waarbij middeninkomens erop vooruit gaan, en een iets groter aantal gezinnen het maximale vergoedingspercentage krijgt. Als het kabinet de problematiek van hoge terugvorderingen o.a. door wisselende inkomsten in lagere inkomensgroepen, echt op de eerste plaats zou zetten – zoals afgesproken in het Coalitieakkoord ‘Omzien naar elkaar, vooruitkijken naar de toekomst’ - had het voor een andere variant gekozen, waarbij een grotere groep ouders in de 96%-categorie zou vallen. Juist de kwetsbare ouders die nu vaak last hebben van inkomensschommelingen hebben snel meer zekerheid nodig om uit de gevarenzone te blijven.

2. **Reguliere indexering maximum uurprijzen en toetsingsinkomens**

3. **Bezuiniging op de maximum uurprijzen om zodoende beleidsmaatregelen te kunnen financieren**

De minister geeft een aantal argumenten waarom zij deze beleidsmaatregelen financiert uit de bezuiniging op de uurprijs. Wij delen haar zienswijze niet:

- a. “In lijn met de begrotingsregels van het kabinet, moeten beleidsmatige maatregelen van dekking worden voorzien op de eigen begroting van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.” Dat klopt en heeft ook een bedoeling, namelijk dat extra uitgaven niet leiden tot lastenverzwaring van burgers en bedrijven. Door dit geld weg te halen bij het uurtarief, doet de minister van SZW dit de facto wel. De lasten worden weliswaar niet verhoogd door de belastingen, maar de lasten van ouders worden wel degelijk verhoogd. Dat is niet de bedoeling van de begrotingsregels.
- b. “Het verlagen van toetsingsinkomensgrenzen of de toeslagpercentages biedt echter alleen het eerstkomende jaar dekking, maar is niet mogelijk in combinatie

BRANCHEORGANISATIE
KINDEROPVANG

met de hervorming van de kinderopvangtoeslag die in het coalitieakkoord is aangekondigd”. Het komt ons voor dat dit nu ‘goed uitkomt’ – immers de minister heeft al veel vaker de uurtarieven op deze manier afgeroomd. Zie bijvoorbeeld de beleidsmaatregelen voor de gastouderopvang:

In 2023 is de indexatie voor het maximum uurtarief met 15 cent gekort en in 2024 heeft er een korting plaatsgevonden van 2 cent en nu vindt er wederom een korting plaats van 4 cent. In totaal heeft er bij ouders, die gebruik maken van de gastouderopvang, een korting plaatsgevonden van 21 cent. De voorgenomen verhoging van het maximale uurtarief KOT per 2025 van 21 cent komt dus indirect 100% voor rekening van ouders.

De uurtarieven blijken een iets te makkelijke knop om aan te draaien om beleidsvoornemens te financieren zonder echt kritisch naar de eigen begroting te kijken. De redenering van de minister geeft ons daarnaast een interessante inkijk in de mogelijke toekomst van de “bijna gratis” kinderopvang: de uurtarieven zullen ruimhartig worden gebruikt om beleidsvoornemens te financieren en daarmee de lasten van burgers toch weer verder te verhogen.

Wij maken ernstig bezwaar tegen deze wijze van begroten. De Kamer heeft onlangs een stevige ingreep in de uurtarieven gedaan om de bezuinigingen op de uurprijs in het verleden deels recht te trekken. Er wordt vervolgens met argusogen naar de prijsontwikkeling in de sector gekeken. De sector ligt hiermee geregeld onder een vergrootglas van politiek, media en ouders die kritisch bezien of de aanbieders geen gebruik maken van de verhoging van de uurprijzen om niet kritisch naar de eigen begroting te hoeven kijken. Het is echter niet de sector die dat doet, maar de minister.